

Nov način merjenja kakovosti biološko oživljene vode

Živost v milimetrih

Tudi kadar ostankov različnih snovi s kemičnimi analitskimi metodami ni mogoče ugotoviti, so v vodi še vedno informacije, ki se jih je voda navzela ob stiku z njimi. Na tem dejstvu sloni homeopatija. Spomin vode je znanstveno prvi opisal Jacques Benveniste v reviji Nature leta 1988. Dokazal je, da se voda spominja snovi, ki so bile v njej raztopljene. Tudi tedaj, ko ni mogoče v njej najti niti ene molekule te snovi. Spomin se manifestira tako, da voda, v kateri je bila nekdaj biološko aktivna snov, še naprej deluje na organizme, podobno ali prav tako kot da bi bila ta snov še vedno v vodi. Francoski znanstvenik je svoje trditve zasnoval na podlagi konkretnih eksperimentalnih rezultatov.

Zaradi vsega tega je voda, ki priteče iz pip, pogosto pa tudi tista v steklenicah, biološko oslABLJENA, tudi biološko mrtva, povsem drugačna od izvirske vode. Vsi vemo, da je okus vode, ki jo pijemo v naravi, na izviru, povsem nekaj drugega kot okus vse bolj mrtvih vodovodnih vod. A kemična analiza teh razlik ne more potrditi, saj jih ne zazna.

OŽIVITEV BIOLOŠKO MRTVE VODE

Je mogoče dokazati, da se da biološko mrtvo vodo oživiti?

Utrujena in postana voda v klimatski komori ni zmožna tvoriti v vseh podrobnostih izoblikovanega kristala, tako kot to zmora živa voda.

S tem vprašanjem se ukvarja vedno več ljudi po vsej zemeljski obli. Med njimi tudi švicarski inženir Peter Wandfluh, ki je tudi sam izdelal napravo za oživljanje vode, je pa tudi avtor najnovjše metode dokazovanja, da je oživljena voda drugačna od biološko mrtve vode.

Pravi, da ga je k raziskavam in dokazovanju razlike med mrtvo in oživljeno vodo vzpodbudil japonski raziskovalec Masaru Emoto, katerega knjiga *Sporočilo vode* je naletela po svetu, pa tudi v Sloveniji, na velik odziv.

Japonec, sam se je dolga leta ukvarjal z zdravilstvom, je bil navdušen nad zelo uspešnim načinom zdravljenja ameriškega biokemika Leeja H. Lorenzena. Ta je uporabljal za zdravljenje oživljeno vodo: vodo, v katero je prepisal izbrane zdravilne informacije. Masaru Emoto se je odločil, da bo dokazal, da se vode z različnimi informacijami med seboj razlikujejo. Zmrzoval je različne vode in pri minus petih stopinjah opazoval ter fotografiral med seboj zelo različne kristale

Raziskovalec Masaru Emoto v pogovoru z avtorjem članka.

ledu. O tem smo v reviji že natančneje poročali. Ugotovil je, da na vodo ne vplivajo le informacije iz snovi, ki so v njej raztopljene, marveč tudi vibracije barv, zvokov in celo misli. Ustvaril je desetisoče fotografij ter najlepše in najbolj zanimive predstavil v knjigi. Fotografije so dokaz reagiranja vode na vplive iz okolja, kažejo urejenost in neurejenost kristalov, živost vode v odvisnosti od informacij, ki ji je voda izpostavljena. Kaj več za znanost ne pomenijo.

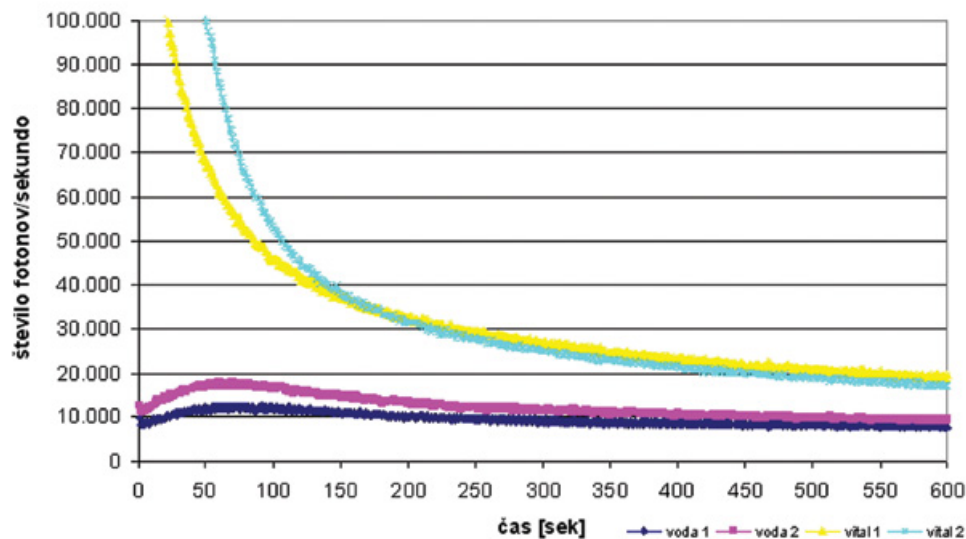
DOLŽINA KRISTALNE STRUKTURE

Že omenjeni švicarski inženir Peter Wandfluh se je lani lotil dokazovanja kakovosti vode, ko gre za njeno živost, prav tako z zmrzovanjem. Izdelal je več difuzijskih komor z visoko temperaturno gradacijo. Vodi je prepustil, da sama zgradi svojo kristalno strukturo. Iz takš-

Kristali oblike kosmatih vejic v ohlajenem valju švicarskega inženirja Petra Wandfluha, ki kažejo, da je oživljena voda drugačna od biološko mrtve vode.

Test VITALIZATORJA

Meritve s fotonsko kamero, ki jo je izdelal portoroški inženir elektrotehnike Franci Henigman, so pokazale, da iz vode, ki je bila oživiljena v hydronicu, izhaja veliko večje število fotonov kot iz neoživiljene oziroma neaktivirane vode. Da bi prišlo do reakcije, so v vodo dodali alkalno raztopino luminola in raztopino prepustili desetminutnemu učinkovanju hydronica. Rumeno in modro obarvani krivulji kažeta povečano število izsevanih fotonov v primerjavi z isto raztopino, ki ni bila oživiljena oziroma aktivirana. Sevanje fotonov neoživiljene vode prikazujeta rdeča in črna krivulja. »Živost«, povečano sevanje fotonov iz oživiljene vode, je reakcija med peroksidom in alkalno raztopino luminola, ki reagira takole: $\text{luminol} + \text{H}_2\text{O}_2 \rightarrow \text{vzbujeni intermediat} \rightarrow \text{oksidiran produkt} + \text{foton (svetloba)}$.

ne zgradbe lahko ne le sklepa na živost vode, temveč njeno živost tudi meri. V milimetrih.

Zapisal je: »Zelo kmalu se je pokazalo, da motna, utrujena in postana voda

v klimatski komori ni bila več zmožna tvoriti v vseh podrobnostih izoblikovanega kristala. Kmalu smo lahko tudi jasno spoznali, kako velike razlike obstajajo med kakovostmi posameznih voda,

Izumitelj Vili Poznik v svojem laboratoriju.

ki smo jih obdelovali v naših testnih vitalizatorjih.«

Meritev poteka tako, da v ohlajen valj namesti tanke ribiške najlonske niti, laks. Na dno valja postavi gobe, prepone z vodo, ki jo preiskuje. Voda v mrzlem okolju počasi hlapi in se na nitih nabira kot ivje. Daljše ko so vejice ivja s številnimi trepalnicam podobnimi izrastki, bolj strukturirana je voda, več energije je v njej, torej je bolj živa in življenju bolj prijazna.

Kristali v obliki kosmatih vejic še najbolj spominjajo na praproto; dosežejo dva in pol do tri centimetre dolžine, če je voda zelo dobra oziroma če ima molekularno strukturo, ki je dobra za življenje. Če je slabša, se odlomijo od laksa že prej, ko so vejice kristalov še veliko krajše.

Foto: E. Kšep

Za bazene, napajanje živali in zalivanje vrtin so hydronici s pretoki tudi do 50 kubičnih metrov na uro. Eden izmed takšnih je ograjen v vodovodni sistem novega opatijskega hotela Talasoterapija, manjši pa oživljajo vodo v bazenu v Zrečah in številnih hišah po svetu.

Foto: J. Vetrovec

Biolog Peter Firbas razliko med mrtvo in oživljeno vodo opazuje tako, da pregleduje, kako voda vpliva na razvoj novih celic, oziroma koliko kromosomov je poškodovanih v novozraslih celicah. In vedno se zgodi isto: v oživljeni vodi, pa naj gre za ono iz steklenic (razen Dane) ali iz pip, je vedno manj celic s poškodovanimi kromosomi kot v vodi, ki ni oživljena, bodisi v informiranemu kozarcu, bodisi s pomočjo revitalizatorja hydronic.

Med pripomočki za oživljanje vode, ki jih je s svojo metodo meril inženir Peter Wandfluh, je najboljše deloval vitalizator vode hydronic. Med vsemi oživljenimi vodami je prav s hydronicom oživljena voda zmrznila v najdaljše vejice.

Wandfluh je vodo oživil skozi hydronic, ki je namenjen za informiranje vode za hišno rabo in skozenj steče do pet kubičnih metrov vode na uro. Za bazene, napajanje živali in zalivanje vrtnin so hydronici s pretoki tudi do 50 kubičnih metrov na uro. Eden izmed takšnih je vgrajen v vodovodni sistem novega opatijskega hotela Talasoterapija, manjši pa oživlja vodo v bazenu v Zrečah.

Hydronici so delo izumitelja Vilija Poznika, ki je znan predvsem po informiranih kozarcih, informiranih vodnih vrčih in informiranih skodelicah, v katerih brez dodajanja energije ali kake kemije voda oživi, spremeni svojo molekularno strukturo:

»Do spoznanja, da je mogoče steklo obdelati tako, da oddaja informacije – splet vibracij, ki načrtno spremenijo strukturo vode, pri čemer se spremeni kot med vodikovimi vezmi in s tem tudi velikost klastra, v katerega so združene

molekule vode – sem prišel povsem po naključju,« pravi slovenski izumitelj in razlaga, da se je vse skupaj začelo pred leti v Ljubljani:

STEKLO SI ZAPOMNI

»Mikrobiolog je prvi ugotovil, da si steklo zapomni informacije. Ko smo zavirali razmnoževanje rakavih celic materničnega vratu s pomočjo informacij prek organskih sevalnikov, so petrijevke, steklene posodice, v katerih so bile obsevane celice, te informacije sprejele in zadržale; v teh posodah se na novo nasejane rakave celice niso več delile, čeprav jih nismo več obsevali. Njihovo deljenje so zavirale v steklo usidrane informacije. To spoznanje me je usmerilo v raziskovanje, kako je mogoče v steklo, pa tudi v druge snovi, načrtno vtisniti

izbrane informacije, ki potem vplivajo na življenje. Po naših izkušnjah delujejo na vodo in prek vode na dogajanje v celicah, organih ...

Natančna narava tehnologije hydronic ni povsem razjasnjena. Voda morda deluje kot šablona za molekulo, na primer prek neskončne mreže vodikovih vezi, ali prek električnih in magnetnih polj.

Informacije ostanejo v vodi trajno, razen če voda ni izpostavljena močnim magnetnim poljem. Tedaj izgubi biokemične aktivnosti, informacijo pozabi. Močno magnetno polje jih zbrše, tako kot magnet zbrše zapis z magnetnih trakov v avdio in video tehniki. To nam ponuja odgovor, da tehnika informiranja vode sloni na subtilnem hidromagnetizmu.«

Jože Vetrovec

Foto: J. Vetrovec

Kozarci med postopkom informiranja.